

döntő elhatározásra jutottunk: életünk hátralevő hányadát gyökeresen más viszonyok között kívánjuk megélni... a múlt értékeit és nyugalját keressük..."

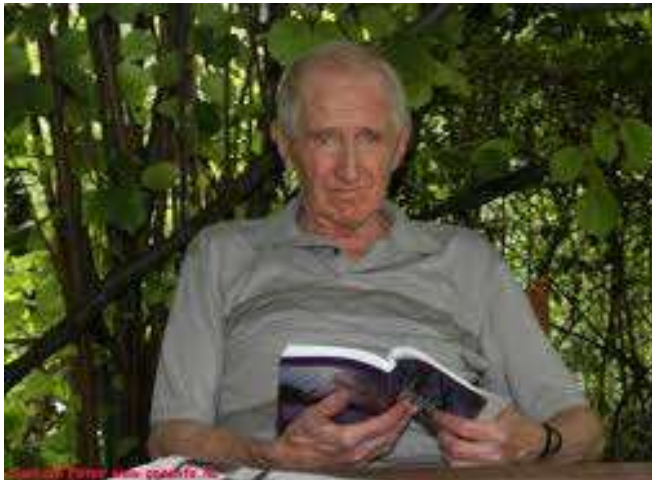
Utópia-e mindez? Ne kérjétek számon tőlem a gazdasági tanokat, kidolgozták azt már régen. Létezik a "harmadik út" gazdaságtana, a gandhiánus vagy "buddhista" (Schumacher-féle) gazdaságtan, Herman Daly, Hazel Henderson vagy akár Sarkas gazdasági elmélete. Nem kívánok ezzel foglalkozni, mert szilárdan vallom, hogy a tudati átalakulás az első - az meghozza a másféle gazdaságot, államot, társadalmat, életet.

Hogyan? Netán nem a lét határozza meg a tudatot, mint évtizedeken át tanultuk, hanem a tudat a létet?

Van-e erre esély? Van, de ehhez alapvetően meg kell, hogy változzon a tudatunk. Nem várható senki mástól, mindenkinek tudnia kell: "rajtam is múlik". Mindegy, hogy minek nevezem ezt: fordulópontnak (Capra), a tudat zöldülésének, ökológiai tudatosságnak (Skolimowski), tudatváltásnak (Peter Russell) vagy a vallások zöldülésének.

A lényeg, hogy el kell jutnunk az újfajta tudatosságához. Ez nem csekélység és nem megy máról holnapra. Nem az a fontos, hogy hol tartunk ezen az úton, hanem hogy elinduljunk rajta: a földi élet, a tudat kiteljesedésén munkálkodjunk.

1990.

NYÍLT LEVÉL...

Kedves kopt testvéreink!

Szeretnénk köszönetet mondani Nektek! Döbbenet figyeljük üldöztetésetek napi híreit és csodálattal figyeljük reagálásaitokat.

Mi, akik a fotelben ülve gondolkodunk az ellenszerezetetről, vagy nagy igyekezettel próbálunk napi apró – cseprő bántásokra szeretettel válaszolni, őszinte elismeréssel adózunk nektek!

Nektek, akik sokan a legdrágább szereteteiteket veszítitek el és még sincs bosszú, harag a szívetekben, csak megbocsátás és ima az üldözőkért.

A szeretet döntés kérdése. Isten nem vár tőlünk olyan érzelmeket, amikre nem vagyunk képesek, de akarhatunk megbocsátani ellenségeinknek. S ez azt jelenti, hogy nem a visszavágáson töprengünk, amely rabbá tenne, hanem szabadon oszthatjuk önmagunkat továbbra is.

Öröm látni azt a hitvalló közösséget is, amelyben éltek. Szinte hihetetlen az a lelkes dicsőítés, amely ajkaitokról száll, ha arra gondolunk, hogy napi életveszélyben van az, aki kereszténynek vallja magát.

Gondolunk rátok, imádkozunk értetek, s mindenkiért, akik üldözést szenvednek bárhol a világon. Vágyunk egy testvéri világra, ahol magunkhoz ölelhetünk minden vallású és gondolkodású embert, pusztán annak alapján, hogy mindannyian szeretetre vágyó és azt adni képes lények vagyunk.

Üdvözlettel és szeretettel:

Kőszegi Tamásné, Melinda és Bokor közösségbeli barátai; Pécs, 2017-06-16

